

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. Z.**
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Kelymanem,
sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň,
proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/9191/23 ze dne 14. 8. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správními orgány

1. Magistrát města Plzně uznal žalobce vinným přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona.

Skutkovou podstatu přestupku měl žalobce naplnit tím, že dne 1. 10. 2022 v čase 11.56 hod. jel jako řidič motorového vozidla BMW X. světlé barvy v Plzni po Domažlické ulici ve směru jízdy z centra města rychlostí 78 km/h po odpočtu tolerance, a to v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h. Magistrát uložil žalobci za tento přestupek pokutu ve výši 3 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Následné odvolání žalobce žalovaný zamítl a rozhodnutí magistrátu potvrdil.

II. Řízení před soudem

2. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou. Žalobce předložil magistrátu na podporu svých tvrzení důkazy, které vyvracely věrohodnost tvrzení zasahujících policistů. Také navrhl provedení své výpovědi. Správní orgány nicméně odmítly důkazy provést s tím, že již nashromážděné důkazy jsou pro jejich rozhodnutí dostatečné. S tím žalobce nesouhlasil. Ve výpovědích zasahujících policistů shledával značné rozpory, což uvedl ve svém vyjádření dne 1. 5. 2023. Z výpovědí policistů tedy správní orgány nemohly učinit závěr, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze. K důkazům ani žádný návod k obsluze proveden nebyl. Policista D. Š. připustil, že se žádná speciální instalace radaru nedělá. Nadto z fotodokumentace, jež předložil žalobce, vyplývá, že radar byl více než 10 m opakovaně přenášén sem a tam. Žalobce také nesouhlasil s tím, že správní orgán nemusí prověřovat měřicí zařízení a může vycházet pouze z ověřovacího listu měřicího zařízení, a to vzhledem k množství námitek, které vznesl v průběhu správního řízení. Žalobce uvedl konkrétní pochybnosti o správnosti provedeného měření (kovový předmět v zorném poli měřidla $\pm 20^\circ$, měření rychlosti pod stupňovým měřícím úhlem). Měl za to, že provedené měření bylo neplatné.
3. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Magistrát zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností, pro nadbytečnost tedy neprovedl navržený důkaz výpovědi žalobce, což žalovaný uvedl v napadeném rozhodnutí. Žalobce byl ve správním řízení zastoupen advokátem, jeho práva tudíž byla zachována. Žalobci ani nic nebránilo, aby se ústního jednání zúčastnil a osobně se k věci vyjádřil, případně písemně prostřednictvím svého advokáta. Co se týče rozporů, které žalobce shledával ve výpovědích policistů, jednalo se dle žalovaného o detaily, které nebyly pro posuzovanou věc významné. Výpovědi policistů se v podstatných bodech shodovaly a nebyly v rozporu s ostatními provedenými důkazy. Žalovaný ani neměl pochybnosti o tom, že měření proběhlo řádně. Žalobcem předložená fotodokumentace (snímky policistů sedících ve služebním vozidle, měřicího zařízení a policisty obsluhujícího měřicí zařízení z pohledu zezadu) jsou ve vztahu k měření rychlosti vozidla irelevantní.

III. Posouzení věci

4. Žaloba není důvodná. Správní orgány řádně zjistily skutkový stav věci, a to i bez provedení navržených důkazů. Nebylo prokázáno, že by záznam měření nebyl způsobitelným podkladem pro rozhodnutí o přestupku, tedy že by na základě něho a dalších důkazů správní orgány nesprávně dospěly k závěru o správnosti provedeného měření. Ani námitky žalobce toto nezpochybnily.

Řádně zjištění skutkového stavu – ☐☐☐☐☐ Měření rychlosti

5. Co se týče nesprávně provedeného měření, soud této námitce nepřisvědčil. Měření bylo provedeno silničním laserovým rychloměrem LaserCam 4. Ověřovací list č. 8012-OL-70442-22 k silničnímu laserovému rychloměru je založen ve správním spisu. Doba platnosti ověření skončila dne 26. 7. 2023, přičemž měření proběhlo dne 1. 10. 2022. Soud

se ztotožnil s tvrzením žalovaného, že měření bylo provedeno správně z důvodu odpovídajícího zachycení vozidla na snímku se záměrným křížem. Nadto magistrát doplnil dokazování výpověďmi zasahujících policistů, kteří potvrdili správnost provedeného měření.

6. V případě prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru. Uvedená kombinace podkladů zpravidla poskytne dostatečné množství informací, tak aby správní orgán zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (viz rozsudky NSS č. j. 6 As 144/2016-36 ze dne 19. 8. 2016, odst. 10, č. j. 10 As 36/2019-33 ze dne 15. 8. 2019, odst. 20, č. j. 7 As 124/2020-32 ze dne 23. 6. 2022, odst. 15). Tyto podklady jsou obsaženy ve správním spisu a tvořily základ pro zjištění skutkového stavu v nynější věci.
7. Pokud nejsou v průběhu správního řízení zjištěny skutečnosti, které by svědčily o tom, že bylo postupováno v rozporu s návodem k obsluze, zároveň bylo zaznamenáno měření prostřednictvím snímku, který nevykazuje znaky nepřipustného ovlivnění měření, pak takový záznam měření představuje způsobilý podklad pro rozhodnutí o přestupku (srov. podrobně odůvodněný rozsudek KS v Praze č. j. 47 A 50/2022-70 ze dne 26. 9. 2024 a tam citovanou judikaturu).
8. Správní orgány zjistily skutkový stav věci, tedy učinily závěr o správnosti provedeného měření, na základě celé řady podkladů pro rozhodnutí, nevycházely pouze z ověřovacího listu, jak tvrdí žalobce. Vycházely z oznámení o přestupku, fotografie měřeného vozidla obsažené na záznamu o přestupku, na které je zaznamenáno žalobcovo vozidlo se záměrným křížem, který směřuje právě na registrační značku vozidla. Dále je na fotografii datum, čas, místo měření a naměřená rychlost, jež činí 81 km/h (po odpočtu tolerance 78 km/h), a to v místě s nejvyšší povolenou rychlostí 50 km/h. Dále vycházely z úředního záznamu sepsaného zasahujícím policistou M. B. týkající se provedeného měření a následné silniční kontroly.
9. Také byly provedeny svědecké výpovědi zasahujících policistů – D. Š. a M. B., které doplňovaly výše uvedené důkazy. Policista B. vypověděl, že obsluhoval rychloměr, před začátkem měření jej řádně nastavil podle návodu a uvedl jej do provozu. Absolvoval školení k danému typu měřícího zařízení, což zajišťoval jeho zaměstnavatel. Jeho kolega policista Š. se v době měření nacházel poblíž něho (v uličce spojující chodník Domažlické ulice a přilehlé parkoviště), v době zastavení vozidla šel ke služebnímu vozidlu. Policista Š. vypověděl shodně jako policista B., že měření prováděl jeho kolega a v době, kdy tak činil, nacházel se v jeho blízkosti (v uličce viz výše). Ve chvíli, kdy probíhala silniční kontrola žalobce, nasedal policista Š. do auta.
10. Výpovědi policistů nebyly stěžejní pro posouzení, zda bylo měření provedeno řádně, ale spolu s dalšími důkazy tvořily ucelený obrázek o tom, že měření proběhlo správně. Soud neshledal ve výpovědích policistů značné rozpory, jak tvrdí žalobce. Jak správně uvedl žalovaný, výpovědi policistů se neshodovaly jen v detailech, nikoliv v podstatných bodech. Pro posouzení správnosti provedeného měření nebylo podstatné, kde se nacházel kolega Š. v době měření, když měření prováděl jeho kolega B. Nebylo tak podstatné, zda se nacházel poblíž služebního vozidla či v něm, zda případně svačil, jak tvrdí žalobce. Policisté nicméně shodně vypověděli, že se policista Š. v době měření nacházel v uličce spojující chodník Domažlické ulice a přilehlého parkoviště. Naopak žalobce nenastínil

relevantní verzi, proč by tomu tak nebylo. Co se týče námitky, že policisté neuvedli přesný typ vozidla, které měřili, je nutné uvést, že policisté své výpovědi poskytli 13. 4. 2023, tedy více než pět měsíců po provedené kontrole. Je tak pochopitelné, že si přesný typ vozidla nevybavili. Ani to tedy nezpochybnilo věrohodnost jejich výpovědí. Soud ani nesouhlasí s žalobcem v tom, že z výpovědí policistů vyplývá popis zcela jiného měření.

11. Co se týče námitky, že se v zorném poli měřidla nacházela překážka (sloup pouličního osvětlení), soud jí nepřisvědčil. Z fotografie je patrné, že záměrný kříž dopadá na registrační značku vozidla a sloup se nachází v blízkosti vozidla, nikoliv však v zaměřovacím poli měřidla. Na podporu svých tvrzení žalovaný zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 82/2012-27 ze 16. 1. 2013, který se rovněž zabývá správností provedeného měření. V tamní věci záměrný kříž dopadal na sloup pouličního osvětlení, nikoliv na vozidlo, a i tak bylo vyhodnoceno, že měření bylo provedeno řádně.
12. Soud nepřisvědčil ani námitce, že nebyl dodržen měřicí úhel 0° . Shledal ji totiž nevýznamnou pro posouzení. K tomu jej vedly dva samostatné důvody: (1) z ničeho nevyplývá, že by takový úhel byl nezbytný pro zajištění vypovídajícího výsledku měření; (2) ustálená judikatura správních soudů v zásadě odmítá námitky proti úhlu měření, které vychází z laického posouzení žalobce.
13. Žalobce v řízení před správními orgány ani v řízení před soudem netvrdil, že by nulový úhel měření byl nezbytný pro zajištění vypovídajícího výsledku měření. Neoznačil žádný podklad, ze kterého by to mělo vyplývat, a to ani příslušnou část návodu k použití rychloměru. Za toho stavu nebyl důvod ve správním či soudním řízení k této otázce doplňovat dokazování, ať již čtením návodu k měření nebo odborným vyjádřením.
14. Jediné, čeho se žalobce dovolával, byl ověřovací list rychloměru, který vskutku hovoří o *jmenovitém úhlu měření 0°* . Tím však není myšleno nic jiného než (určená) hodnota měření, pro kterou byl list vydán („jmenovitá hodnota“ je obvyklý termín v technických oborech). Tím není vyloučeno, že měření může probíhat i za jiných podmínek, jsou-li v souladu s návodem k užití rychloměru (z povahy věci by ostatně bylo krajně nepraktické a nebezpečné, aby rychloměr bylo třeba postavit do vozovky do dráhy vozidla). To ostatně ověřovací list přímo předpokládá, neboť zároveň hovoří o *skutečném úhlu měření*. Pro něj stanoví podmínku absence matematické korekce měření. To odpovídá – správními soudy dávno akceptované – vlastnosti laserových rychloměrů, které při měření z nenulového úhlu udávají nižší než skutečnou rychlost (tzv. kosinový efekt; srov. rozsudky KS v ČB č. j. 64 A 5/2023-54 ze dne 27. 7. 2023, odst. 29–30, KS v Brně č. j. 33 A 76/2015-39 ze dne 26. 6. 2017; usnesení NSS č. j. 7 As 214/2023-23 ze dne 5. 3. 2024, odst. 16). Stručně řečeno: z argumentace žalobce a jím označených podkladů neplyne, že by měření laserovým rychloměrem LaserCam 4 nebylo možné provádět z úhlu. Naopak z nich ve spojení s dřívějšími judikatorními závěry plyne, že pokud došlo k měření z úhlu, byla žalobci změřena nižší rychlost, než kterou ve skutečnosti jel. Tento nižší a pro žalobce výhodnější výsledek nebyl (nesměl být) rychloměrem matematicky korigován ve prospěch hodnot rychlosti bližších skutečnosti.
15. Z toho pohledu je tedy celkově bez významu, zda policisté vozidlo žalobce měřili z nulového či jiného úhlu. Jím předložené důkazy – tři nedatované fotografie (rychloměru stojícího u služebního vozidla policie, policistů sedících ve služebním voze a policisty, který provádí měření) – to nemohly ani prokázat. Není zřejmé, kdy byly fotografie pořízeny, už vůbec není zřejmé, zda se na nich nacházejí zasahující policisté. Pokud byly fotografie pořízeny v den měření, zjevně tomu tak muselo být až po provedeném měření.

Bez přesné znalosti umístění rychloměru pak jsou úvahy o úhlu měření samy o sobě bezpředmětné (srov. přiměřeně rozsudek NSS č. j. 10 As 36/2019-33 ze dne 15. 8. 2019, odst. 27).

16. K opakovanému přenášení rychloměru soud uvádí, že oba policisté ve svých výpovědích uvedli, že po každém měření, kdy následně dojde k zastavení vozidla a provedení silniční kontroly, přenášejí rychloměr ke služebnímu autu. Je tedy pravdou, co tvrdí žalobce, že rychloměr byl přenášen sem a tam. Policista Š., který sice měření neprováděl, ale rovněž absolvoval školení a byl přítomen měření, uvedl, že při vrácení rychloměru opět na stanoviště již následně probíhá jen jeho zaostření. Z toho také nelze učinit závěr, že měření neproběhlo správně. Policista Š. skutečně vypověděl, že se nedělá speciální instalace rychloměru, ale hovořil o instalaci jeho softwaru (viz str. 11 protokolu o ústním jednání ze dne 13. 4. 2023), nikoliv o jeho řádném nastavení na stanovišti.
17. Nedůvodná je námitka, že jako důkaz nebyl proveden návod k obsluze příslušného rychloměru. Jak již bylo uvedeno výše, správní orgány shromáždily dostatek důkazů, z nichž bez důvodných pochybností vyplývá, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost. Nadto byly provedeny svědecké výpovědi zasahujících policistů, kteří potvrdili správnost měření a jejich výpovědi nikterak nezpochybnily způsob provedení měření. Správní orgány tudíž nemusely provést důkaz návodem k obsluze (srov. rozsudek NSS č. j. 9 As 77/2022-27 ze dne 4. 1. 2024, odst. 15). Sám žalobce pak neoznačil konkrétní části návodu k užití rychloměru ani konkrétní důvody, pro které by těmito částmi návodu bylo třeba doplnit dokazování. Lze tak shrnout, že žalobce svými námitkami nezpochybnil proces měření.

Neprovedení navržených důkazů

18. Námitka týkající se neprovedení navržených důkazů také není důvodná.
19. Jak soud uvedl výše, skutkový stav věci byl řádně zjištěn, a to i bez provedení výsledku žalobce. Podle § 82 odst. 1 věty první zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, *správní orgán může provést výslech obviněného; je-li to nezbytné k uplatnění práv obviněného, správní orgán výslech provede.*
20. V nynější věci nebylo nezbytné k uplatnění práv žalobce, aby byl proveden jeho výslech. Žalobce byl po celou dobu řízení před správními orgány zastoupen advokátem. Ten učinil nahlížení do spisu, byl přítomen ústního jednání dne 13. 4. 2023, kde byl žalobce prostřednictvím svého zástupce poučen o svých právech. Následně byli vyslechnuti policisté, u čehož byl zástupce žalobce taktéž přítomen a rovněž kladl policistům otázky. Poté zástupce požádal o lhůtu k předložení písemného vyjádření. Žalobce tedy nebyl zkrácen na svých právech v řízení před správními orgány.
21. Skutečnost, že žalobce nebyl předvolán k výsledku, mu ani nebránila v tom, aby se k věci vyjádřil. Uvádí-li žalobce, že chtěl se k věci vyjádřit po konaném ústním jednání, mohl tak učinit. Nicméně tak neučinil a ve vyjádření ze dne 28. 4. 2023 zaslaném prostřednictvím svého zástupce, pouze uvedl, že navrhuje svůj výslech z důvodů nesrovnalostí zasahujících policistů. V odvolání pak doplnil, že výslech navrhoval, neboť magistrát považoval jeho vyjádření na oznámení o přestupku za nečitelné. Dílčí nesrovnalosti zasahujících policistů, jak již o nich soud hovořil výše, nemohly nic změnit na závěru o řádně zjištěném skutkovém stavu, a tudíž skutečnosti, že žalobce přestupek spáchal. Co se týče vyjádření žalobce na oznámení, magistrát skutečně uvedl, že je nečitelné. Žalobce ale pouze na oznámení napsal „*Nesouhlasím s přestupkem*“. Magistrát byl schopný rozluštit, co žalobce

na oznámení napsal, a žalobce ani obsah nerozporuje. Soudu tedy není jasné, k čemu *konkrétně* měl výslech žalobce sloužit. Za toho stavu se jednalo o nadbytečný důkaz.

22. Žalobce také předložil v řízení před správním orgánem tři fotografie, o kterých soud hovořil již výše. Na fotografiích je zachycen rychloměr, policisté ve služebním autě a policista při provádění měření. Fotografie nejsou datovány a ani není jasné, kdy byly pořízeny a kdo se na nich nachází. Fotografie tak nevyvrací ani neznevěrohodňují tvrzení policistů. Soud se ztotožnil a plně odkazuje na str. 10 napadeného rozhodnutí, kde se žalovaný s fotografiemi vypořádal. Nebylo nicméně nutné, aby fotografie byly provedeny jako důkaz, neboť se nejednalo o relevantní podklady pro řízení.

IV. Závěr

23. Z výše uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. ledna 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce